

Λόγος Ε΄. Περί μετανοίας (Αγ. Μαξίμου Γραικού)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Μάξιμος ο Γραικός](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Δεν θα ζήσουμε, ψυχή μου, τον χρόνο της παρούσης ζωής μας μέσα στην οκνηρία, την απραγία και την ανοησία, σαν άπειρα νήπια, θεωρώντας ότι είναι αρκετή για την σωτηρία μας η παραμονή μας σε αυτόν τον τόπο, τον απρόσιτο στις γυναίκες και τους κοσμικούς ανθρώπους, γιατί έτσι θα μείνουμε στην πλάνη. Διότι και στα αρχαία χρόνια στους Ισραηλίτες, που με την βοήθεια του Υψίστου και με την καθοδήγηση του Μωυσή έφυγαν από την Αίγυπτο και τον Φαραώ, δεν ήταν αρκετό για την ευσέβεια τους το γεγονός ότι πέρασαν σαράντα χρόνια σε τόπο απρόσιτο, δηλαδή στην έρημο, επειδή ακριβώς δεν διατήρησαν την σοφή πίστη στον Θεό, που τους έσωσε από αναρίθμητες δυσκολίες.

Δεν αρκούν τα άθλια αυτά κουρέλια, ψυχή μου, για να ευχαριστήσουμε τον Κύριο των πάντων. Με ένα από αυτά, την διαμονή στην έρημο, επιτυγχάνεται η απόλυτη σιωπή και με το άλλο η απόλυτη ταπείνωση. Εάν όμως και στο πρώτο και στο δεύτερο κάποιος περιβάλλεται με δόξα και κοσμικές μέριμνες, αυτός δεν διαφέρει σε τίποτε από τον σκύλο που επιστρέφει στα ξεράσματά του, κατά τον λόγο του

μεγαλυτέρου των αποστόλων. [\(περισσότερα...\)](#)